

دیوان حافظ

بمراہ با تفسیر فالکونہ
بہ تصحیح: دکتر قاسم غنی و علامہ محمد قزوینی

تدوین: استاد محمد رضا ہنرور

نکارگری: رضا بدلاء السماء

خوشنویسی رایانہ اسی: کاوہ انجمن

تعبیر غزلیات: نیلو فرقلی پور اسکویی

ناشر: پاریس

شمارگان: ۵۰۰ نسخہ

لیٹوگرافی: توس

صحافی: تاجیک

چاپ: سردی

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۰۲۷-۲۷-۲

ساقی به نور باده برافروز جام ما	مطرب گنج که کار جهان شد به کام ما
مادر پیاله عکس رخ یار دیده ایم	ای بی حس ز لذت شرب نه ام ما
هرگز نغیر آنگه دشمن زنده شد به عشق	ثبت است بر جریده عالم دوم ما
چندان بود کشته و ناز می فتان	کاید به جبهه سرو و صنوبر حشر ام ما
ای باد اگر بگوشن اجاب بگذری	زنهار عرصه ده بر جانان پیام ما
گو نام ما زیاد به عدا چپ می بری	خود آید آنگه یاد نیاری ز نام ما
مستی بحشم شاید بلند ما خوش است	زان دست پزده اند پستی ز نام ما
ترحم که صرفه ای نبه در روز بازخواست	مان حلال شیخ ز آب حرام ما
حافظ ز دیده آنگه اشکی بسی فشان	باشد که مرغ وصل کند همت دام ما

دریای اخضر فلک کشتی حلال

هستند غرق نمت حاجی تو ام ما

فال شماره ۱۱

به آنچه داری و آنچه فلک مقدر کرده، خوشنود باش. باید بدانی تصورات همیشه با واقعیت‌ها منطبق نیست و این طور نیست که همیشه آنچه رخ می‌دهد مطابق با آرزوهایت باشد. آنان که هدایت‌گر ما بودند، راه خود را تغییر داده‌اند و به راهی دیگر قدم گذارده‌اند. سرنوشت را بپذیر.

می دهد صبح و کله بست سحاب	الصُّبُوحُ الصُّبُوحُ يَا اصْحَابِ
می چکد ژاله بر رخ لاله	المُدَامُ المُدَامُ يَا اِجَابِ
می وز دار چمن نسیم بهشت	يَا نَبْ بِنُوشِيدِمْ بَدَمِمْ يَا نَابِ
تخت زمرد دست گل چمن	رَا حِ چُونِ لَعْلِ اسْتَشِينِ دِيَابِ
در میخانه بسته اندوگر	اِفْتَحِ يَا مَفْتَحِ الْاَبْوَابِ
لب دندان است احقوگ نمک	بَسْتِ بَرَجَانِ سِينَةِ مَائِ كِبَابِ
این چنین مویی عجب باشد	كَمَا بَسْبَسْتِ مَيْكِدَه بِشْتَابِ

برخ سانی پری پیکر

بمحو حافظ بنوش با دونه ناب

فال شماره ۱۳

دل خوش دار به داشته هایت و از زندگی ات لذت ببر که هر صبحی که طلوع می کند، آینده بهتری را برایت به ارمغان می آورد. زندگی را سخت نگیر، مشکلات و پیچیدگی های زندگی عادی است. در صورتی که در زندگی ات آسان گیر باشی، زندگی نیز روی خوش خود را به تو نشان خواهد داد.